

عنوان مقاله:

نقد و تحلیل «ادبیت» در چکامه‌ی «لعازر عام 1962» از خلیل حاوی

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان و ادبیات عربی، دوره 12، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

مرصیه آباد - دانشیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه فردوسی مشهد، ایران

مریم کیانی - دانشجوی دکتری گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه فردوسی مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

خلیل حاوی، شاعر نام‌آور لبنانی است که با اشعار عمیق و معانی فلسفی‌اش، به عنوان شاعر فیلسوف معاصر عرب، شناخته شد. علاوه بر معانی فلسفی‌اش که از او چهره‌ای متفاوت از دیگر شاعران معاصر ارائه می‌دهد، عرصه‌ی شگفت‌انگیز دیگری که حاوی یکه تاز بی‌رقیب آن است، ساحت زبان و صورت شعر است. از جمله زیباترین چکامه‌های حاوی، قصیده‌ی «لعازر عام 1962» است که شکل و صورت آن، در زیباترین هیئت تجلی یافته و در پیوندی عمیق با معناست. با توجه به تمرکز بیشتر پژوهش‌های ادبی پیرامون آثار خلیل حاوی بر محتوا و معانی، ضرورت وجود پژوهشی متن‌محور احساس می‌شود. در این مقاله، نگارندگان می‌کوشند با نگاه فرمالیستی و متن‌محور، ادبیت یا به تعبیری وجه ادبی قصیده‌ی لعازر، یکی از زیباترین قصاید خلیل حاوی را مورد بررسی قرار دهند و از دریچه‌ی سازه‌های شعرآفرینی چون رستاخیز واژگان و آشنایی زدایی و تبیین نقش مهم این دو عنصر در انتقال معنا، اعجاز شعری حاوی را بر دستداران شعر عربی روشن‌تر گردانند. در این پژوهش مشخص گردید که خلیل حاوی با ابداع در اسالیب زبانی و به کارگیری شگردهای ادبیت متن، تا حد زیادی توانسته است، سازه‌های زبانی را به بهترین شکل در خدمت معنا به کارگیرد و پیوند محکمی میان دو عنصر زبان و معنی برقرار کند.

کلمات کلیدی:

ادبیت، آشنایی زدایی، رستاخیز واژگان، خلیل حاوی، لعازر عام 1962

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1168871>

